

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการ ในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Factors Related to Entrepreneurs Requirements of Home economics Business Students Rajamangala University of Technology Phra Nakorn

สุกัญญา จันทกุล¹ ศักรินทร์ หงส์รัตนวรกิจ² และสมปรารถนา สุขสละ³

Sukunya Chantakul¹ Sakarin Hongrattanavorakit² and Somprastana Suksala³

¹ อาจารย์ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Lecturer, Bachelor of Home Economics Program in Home Economics Business Administration, Faculty of
Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakorn

² อาจารย์ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Lecturer, Bachelor of Home Economics Program in Home Economics Business Administration, Faculty of
Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakorn

³ อาจารย์ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Lecturer, Bachelor of Home Economics Program in Home Economics Business Administration, Faculty of
Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakorn

Corresponding Author: E-mail: sakkarin.ho@rmutp.ac.th

Received: 29 ก.ค. 64 Revised: 26 ส.ค. 64 Accepted: 30 ก.ย. 64

DOI: 10.14416/j.ted.2023.09.012

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาศึกษาความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์กับความต้องการ
เป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน และปัจจัยสนับสนุน
ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการเรียนการสอนของคณะ
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
จำนวน 180 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ
พรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการศึกษา พบว่า ความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการเรียนการสอนของคณะมีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ปัจจัยที่สัมพันธ์ ความต้องการ ผู้ประกอบการ ธุรกิจทหกรรมศาสตร์

Abstract

The purposes of this research were to 1) To study the need of the demand for entrepreneurs in home economics business students, from the Faculty of Home Economics Technology and 2) To survey the relationship between the personal factor and supportive factor and the demand of entrepreneurs in home economics students, from the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakorn. By giving queries and questionnaires to 180 Home Economics students from the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakorn. The result was found that the demand for entrepreneurs in home economics students is at a high level, The personal factor consisted of gender, major of study and work experiences during the study period was not significantly related to the demand of entrepreneurs in home economics students. The supportive factor consisted of attitudes towards entrepreneurs and the management of teaching and learning, the correlation with the demand for entrepreneurs in home economics students at the 0.05 level. The knowledge about entrepreneurs was not significantly related to the demand of entrepreneurs in home economics students.

Keywords: Factors Related Demand Entrepreneurs Home Economics

1. บทนำ

เศรษฐกิจประเทศไทยยังอยู่ในช่วงของการติดกับดักรายได้ปานกลาง (middle-income trap) ซึ่งหมายถึงประเทศไทยหยุดชะงักอยู่ในกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางมาเป็นเวลานาน หนทางที่จะแก้ไขเรื่องนี้คือ ความร่วมมือของประชาชนและรัฐบาลที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ โดยให้ผู้ประกอบการหรือนักธุรกิจรุ่นใหม่ใช้องค์ความรู้ การวิจัย และนวัตกรรมเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้ก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืน [1] สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนนโยบาย ด้านการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ประกอบการโดยจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจคลินิกเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ในการผลักดันส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาและผู้ประกอบการ มีศักยภาพเป็นผู้ประกอบการธุรกิจโดยเน้นธุรกิจที่ใช้ความรู้เป็นฐาน

และผลักดันส่งเสริมสนับสนุนผลงานวิจัย ผลงานวิชาการ นวัตกรรมให้มีศักยภาพในการดำเนินการเชิงพาณิชย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาในประเทศไทยที่ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการและพัฒนาขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีการจัดกิจกรรมการสร้างผู้ประกอบการใหม่เชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรม (start-up) ภายใต้โครงการศูนย์บ่มเพาะธุรกิจและคลินิกเทคโนโลยีมาอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนั้นนโยบายการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ ด้านการจัดการศึกษาและคุณภาพบัณฑิตมีการปลูกฝังและเสริมสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษาและบัณฑิตมีแนวคิดเป็นผู้ประกอบการใหม่ โดยผ่านกิจกรรมที่สอดแทรกผ่านหลักสูตรการเรียนการสอน [2]

ธุรกิจคหกรรมศาสตร์ หมายถึงกระบวนการจัดการโดยใช้องค์ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ที่จะนำทรัพยากรธรรมชาติหรือทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นมาแปรสภาพเป็นสินค้าในหมวดต่าง ๆ ได้แก่ หมวดอาหารและโภชนาการ หมวดสิ่งทอและเครื่องแต่งกาย หมวดศิลปะและงานประดิษฐ์ หมวดบ้าน การตกแต่งบ้านและการจัดการบ้านเรือน หมวดพัฒนาการครอบครัวและเด็ก และหมวดการจัดการทรัพยากรและเศรษฐกิจครอบครัวในอนาคตที่จะผลิตเป็นชิ้นงานที่มีคุณภาพเป็นสินค้าหรือบริการที่สามารถจะจำหน่ายให้แก่ลูกค้าหรือผู้ที่ต้องการจะซื้อหรือใช้บริการที่มีการหวังผลกำไรเป็นคำตอบแทนและเกิดช่องทางการพัฒนาเป็นอาชีพต่อไปในอนาคต [3]

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ และศึกษาปัจจัยสนับสนุนความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้สอนทางด้านคหกรรมศาสตร์ในการพัฒนาปรับปรุงและจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเพื่อกระตุ้น ชี้นำ และสนับสนุนให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ ตลอดจนสร้างความรู้ ทักษะในการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงเป็นฐานข้อมูลให้กับมหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงานต่อรัฐบาลเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้

เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการเรียนการสอนของคณะกับตัวแปรตาม คือ ความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิจัยครั้งนี้เป็นการสถิติเชิงพรรณนา ประชากรคือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 317 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 180 คน สุ่มตัวอย่างด้วยแบบชั้นภูมิตามวิธีของทาโร ยามาเน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบทดสอบความรู้ จำนวน 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ในระหว่างเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการโดยข้อคำถามจะมีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยให้ผู้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว เกณฑ์การแปลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนน 0.00-0.33 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้อยู่ในระดับต่ำ คะแนน 0.34-0.66 หมายถึง ผู้ตอบมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คะแนน 0.67-1.00 หมายถึงผู้ตอบมีความรู้ในระดับสูง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ เจตคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านความคิด เจตคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านความรู้สึ และเจตคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกณฑ์การแปลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติอยู่ในระดับไม่ดี คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีเจตคติอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอน การเป็นผู้ประกอบการของคณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกณฑ์การแปลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง การจัดการเรียน การสอนอยู่ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึงการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจทหกรรมศาสตร์ โดยข้อคำถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกณฑ์การแปลคะแนน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง การจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึงการจัดการ เรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

3.3 การเก็บข้อมูล

1) นำแบบสอบถาม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณา และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา ที่ใช้ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับการวิจัย

2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 หลักสูตร ทหกรรมศาสตรบัณฑิต คณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ไม่ใช้กลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบัค (Cronbach Alpha Coefficient) นำผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีระดับ ความเชื่อมั่นสูง คือมีค่า 0.71-1.00 นำไปใช้จริง

4. ผลการวิจัย

4.1 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิงร้อยละ 83.30 และเพศชายร้อยละ 16.70 ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาอาหารโภชนาการร้อยละ 37.20 สาขา วิชาอุตสาหกรรมบริการอาหารร้อยละ 20.60 สาขา วิชาการบริหารธุรกิจทหกรรมศาสตร์ ร้อยละ 15.60 สาขา วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ร้อยละ 13.90

สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายร้อยละ 7.80 และสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น ร้อยละ 5.00 นักศึกษาส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน ร้อยละ 80.00 และไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่างเรียน ร้อยละ 20.00

4.2 ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร พบว่าความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 0.64 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.14

4.3 เจตคติการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความคิด ของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่ามีเจตคติต่อการเป็น ผู้ประกอบการ ด้านความคิดอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 เจตคติการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความรู้สึกของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า เจตคติ ต่อการเป็นผู้ประกอบการ ด้านความรู้สึกอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 เจตคติต่อ การเป็นผู้ประกอบการ ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่ามี เจตคติต่อการเป็น ผู้ประกอบการ ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64

4.4 การจัดการเรียนการสอนการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่าการจัดการเรียนการสอน การเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.00 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84

4.5 ความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีทหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร พบว่าความต้องการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43

บทควาณวิจัย

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 1 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์
ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เพศ		ระดับความต้องการ		รวม	chi-square	df	sig.
		กลาง	มาก				
เพศชาย	Count	1	29	30	1.18	1	.29
	Expected Count	2.5	27.5	30			
เพศหญิง	Count	14	136	150			
	Expected Count	12.5	137.5	150			
รวม	Count	15	165	180			
	Expected Count	15	165	180			

* หมายถึง สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

จากตารางที่ 1 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความ ต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ของ เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสาขาวิชากับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจ
คหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชา		ระดับความต้องการ		รวม	chi-square	df	sig.
		กลาง	มาก				
สาขาวิชา อฟ.	Count	1	13	14	5.32	5	.38
	Expected Count	1.2	12.8	14			
สาขาวิชา อภ.	Count	6	61	67			
	Expected Count	5.6	61.4	67			
สาขาวิชา ออ.	Count	3	34	37			
	Expected Count	3.1	33.9	37			
สาขาวิชา บค.	Count	0	28	28			
	Expected Count	2.3	25.7	28			
สาขาวิชา วอ.	Count	3	22	25			
	Expected Count	2.1	22.9	25			
สาขาวิชา ทฟ.	Count	2	7	9			
	Expected Count	0.8	8.3	9			
รวม	Count	15	165	180			
	Expected Count	15	165	180			

* หมายถึง สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

หมายเหตุ
 อฟ. หมายถึง สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
 อภ. หมายถึง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
 ออ. หมายถึง สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร
 บค. หมายถึง สาขาวิชาการบริหารธุรกิจหัตถกรรมศาสตร์
 วอ. หมายถึง สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

ทพ. หมายถึง สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น
 จากตารางที่ 2 พบว่า สาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์
 กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจหัตถกรรมศาสตร์
 ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีหัตถกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการทำงานกับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจหัตถกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีหัตถกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประสบการณ์		ระดับความต้องการ		รวม	chi-square	df	sig.
		กลาง	มาก				
มีประสบการณ์	Count	9	135	144	4.09	1	.04
	Expected Count	12	132	144			
ไม่มีประสบการณ์	Count	6	30	36			
	Expected Count	3	33	36			
รวม	Count	15	165	180			
	Expected Count	15	165	180			

* หมายถึง สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจหัตถกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีหัตถกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการเรียนการสอนของคณะกับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจหัตถกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีหัตถกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความต้องการเป็นผู้ประกอบการ	ค่าสหสัมพันธ์	Sig	จำนวน
ความรู้	-0.01	0.88	180
เจตคติด้านความคิด	0.41*	.00	180
เจตคติด้านความรู้สึก	0.57*	.00	180
เจตคติด้านพฤติกรรม	0.58*	.00	180
เจตคติโดยรวม	0.61*	.00	180
การจัดการเรียนการสอน	0.87*	.00	180

* หมายถึง สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

จากตารางที่ 4 พบว่า เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการและการจัดการเรียนการสอนของคณะมีความสหสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตรของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการมีความสหสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจ คหกรรมศาสตรของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตรของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.1) ปัจจัยด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตรของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตรขึ้นอยู่กับความรู้ ความสนใจ ความถนัดไม่ว่าจะเป็นชายหรือเพศหญิงจึงมีความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตรเท่าเทียมกันซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ ม่วงมี[4] ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความตั้งใจ ที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

1.2) ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจ คหกรรมศาสตรของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้เนื่องจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการรวมถึงการพัฒนานักศึกษา ให้เกิดแรงจูงใจและมีความตองการเป็นผู้ประกอบการ โดยจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะธุรกิจและคลินิกเทคโนโลยีที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ส่งเสริมสนับสนุน จัดอบรมสัมมนา และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจของตนเองให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกิตติคุณ มั่นคงตี [5] ได้ศึกษาความตองการเป็นผู้ประกอบการด้านคหกรรมศาสตรของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า สาขาวิชาที่ต่างกันมีความตองการเป็นผู้ประกอบการด้านคหกรรมศาสตรโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

1.3) ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนมีความสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตรของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นผู้ประกอบการจะมีความรู้ ความสนใจทางด้านคหกรรมศาสตรแล้วยังจำเป็นต้องมีคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น มีความกล้าเสี่ยง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม กล้าตัดสินใจ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม รู้จักประมาณตนเอง ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน และมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพและสินค้าการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับธนวุฒิ พิมพิภัก [6] กล่าวว่า การเป็นผู้ประกอบการคือผู้ที่ริเริ่มมีความคิดทำธุรกิจด้วยความกล้าเสี่ยงและมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จโดยพยายามอย่างเต็มที่เพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จ

2) ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการและการจัดการเรียนการสอนของคณะมีความสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครส่วนความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความตองการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร

ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.1) ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการผู้ประกอบการของนักศึกษาควรมีแรงบันดาลใจในการแสวงหาโอกาสและประยุกต์ใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความแตกต่างในการดำเนินงานทางธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ บุณทวรรณ [7] กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จพึงกระทำเพื่อทำการขับเคลื่อนให้ธุรกิจมีสมรรถนะที่สูงขึ้น ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่ผันผวน ดังนั้นผู้ประกอบการควรมีคุณลักษณะเฉพาะ 10 ประการ (10D,s) ดังนี้ 1. ความฝัน 2. การตัดสินใจอย่างเด็ดขาด 3. นักปฏิบัติ 4. ความมุ่งมั่น 5. การแบ่งปัน 6. การทุ่มเทกายและใจ 7. รายละเอียด 8. โชคชะตา 9. เงิน 10. กระจายความรับผิดชอบ

2.2) เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษามีการเรียนรู้ในรายวิชาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการเชิญวิทยากรที่เป็นผู้ประกอบการ การฝึกสหกิจศึกษาทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการในทางที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเปรมวดี เจตนานุศาสน์ [8] ได้กล่าวว่าทัศนคติเป็นพฤติกรรมความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นภายในจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ อาจเป็นความพอใจหรือไม่พึงพอใจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ ม่วงมี [4] ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์พบว่าลักษณะทางจิต ได้แก่ เจตคติต่อความตั้งใจเป็น

ผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

2.3) การจัดการเรียนการสอนของคณะ มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถส่งเสริมความรู้นำไปประกอบอาชีพได้ซึ่งสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร [2] มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนาการศึกษา ให้เกิดแรงจูงใจและมีความต้องการเป็นผู้ประกอบการ โดยจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะธุรกิจและคลินิกเทคโนโลยีที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ส่งเสริมสนับสนุน จัดอบรมสัมมนา และถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพและประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของตนเอง

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน้าที่สำคัญของผู้สอน ตลอดจนสถาบันการศึกษาควรจัดการเรียนการสอน และจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการทางคหกรรมศาสตร์ การจัดตั้งธุรกิจทางคหกรรมศาสตร์ การดำเนินธุรกิจทางคหกรรมศาสตร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความเข้าใจและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับการเป็นผู้ประกอบการทางด้านคหกรรมศาสตร์ได้

6. กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีจากการสนับสนุนงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เอกสารอ้างอิง

- [1] ข้าวทำเนียบรัฐบาล. (2559). [ออนไลน์]. การเป็นผู้ประกอบการ Startup. [สืบค้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2560]. จาก <http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/7268>.
- [2] มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2560). [ออนไลน์]. เกี่ยวกับคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. [สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2561]. จาก <http://www.hec.rm.utp.ac.th/>.
- [3] สุรัช จิวเจริญสกุล. (2549). การจัดการธุรกิจขนาดเล็กทางคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [4] พรทิพย์ ม่วงมี. (2554). ปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [5] กิตติคุณ มั่นคงดี. (2560). ความต้องการเป็นผู้ประกอบการด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ววิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [6] ธนวุฒิ พิมพ์กี. (2558). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์.
- [7] บุญทวรรณ วิงวอน. (2556). การเป็นผู้ประกอบการยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอคทีฟพริ้นท์ จำกัด.
- [8] เปรมวดี เจตนาแสน. (2552). เจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระทางด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ววิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.